

'Μνήμη δικαίου...' (Γ. Ι. Ανδρουτσόπουλος, Δικηγόρος-Διδάκτωρ Εκκλησιαστικού Δικαίου Νομικής Αθηνών)

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : 26 Αυγούστου, 2009

Είναι δεδομένο ότι το πέρασμα του χρόνου γιατρεύει τις πληγές· επουλώνει τα τραύματα που επιβαρύνουν σωρηδόν, κατά καιρούς, την, ούτως ή άλλως ασθενική, ανθρώπινη φύση· μειώνει την εγγύτητα με ψυχοφθόρα γεγονότα και δυσάρεστες εμπειρίες και συνεπώς, ξεθωριάζει τα αποτυπώματα των συνεπειών τους. Ωστόσο, δύσκολα διαγράφει τις αναμνήσεις και σίγουρα δεν επιτρέπει να σβήσουν, ξεχασμένες σε μια αραχνιασμένη γωνιά του χρονοντούλαπου της Ιστορίας, οι μορφές εκείνες που άφησαν ανεξίτηλα τα ίχνη της παρουσίας τους και δικαιολόγησαν, με τρόπο πειστικό, το πέρασμά τους από τον μάταιο τούτο κόσμο...

Μια τέτοια μορφή, που δεν την άγγιξε ο επιλήσμων χρόνος, αλλά εξακολουθώ πάντοτε να τη συναντώ κατά την περιδιάβαση στις θύμησης τα ανηφορικά μονοπάτια, υπήρξε ο αείμνηστος **π. Χριστόδουλος [Φάσσος]**, ο οποίος, σαν σήμερα, πριν από 13 χρόνια, παραμονή της Παναγίας (14.8.1996), έσπασε τους φραγμούς της επιγειότητας και πέρασε στη σφαίρα της αιωνιότητας, «ένθα ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός, αλλά ζωή ατελεύτητος».

Γεννήθηκε, πριν από 80 χρόνια, (26.11.1929) στην Αροανία Καλαβρύτων και μεγάλωσε στα μαρτυρικά Καλάβρυτα, όπου ο πατέρας του έπεσε θύμα της ναζιστικής θηριωδίας κατά το ολοκαύτωμα της 13ης Δεκεμβρίου 1943. Μετά τον πόλεμο, η οικογένειά του εγκαταστάθηκε στην Πάτρα, όπου ο Λύσανδρος -τότε - Φάσσος, μετά την περάτωση των θεολογικών του σπουδών, ανέπτυξε πολύμορφη και πλούσια δράση ως κατηχητής, ιεροκήρυκας και εκπαιδευτικός. Το έτος 1984 παραιτήθηκε από τη δημόσια εκπαίδευση για να ενδυθεί το τιμημένο ράσο του ορθόδοξου παπά και, έκτοτε, να ιεουργεί, ως πνευματικός, στο θυσιαστήριο της ψυχής της κάθε ανθρώπινης υπάρξεως, η οποία, ταλαιπωρημένη από την τύρβη της καθημερινότητας και σηματοδεδυμένη από τα στίγματα της απομακρύνσεώς της από τον Θεό, επιζητούσε εναγωνίως ανάπαυση, ενθάρρυνση, συγχώρεση...

Το πέραςμα του αοιδίμου γέροντα από τις τάξεις του ιερού κλήρου υπήρξε, κατ' άνθρωπον, σύντομο. Αποδείχθηκε όμως αρκετό για να καταγραφεί στις συνειδήσεις όσων είχαν την ευλογία να τον συναντήσουν ως μία, ανέγκλητη κατά πάντα, ιερατική προσωπικότητα, που αναλώθηκε, κυρίως, στο να απαλύνει τον πόνο και τον γογγυσμό της αμαρτίας, τον οποίο οι Πατρινοί, και όχι μόνο, εναπόθεταν, κατά χιλιάδες, κάτω από το πετραχήλι του. Δεν μπορώ να λησμονήσω τις αμέτρητες ώρες που διακονούσε αδιαμαρτύρητα το μυστήριο της ιεράς εξομολογήσεως, είτε στη μονή της εγκαταβιώσεώς του, το μοναστήρι της Παναγίας του Ομπλού είτε οπουδήποτε αλλού τον καλούσε η ανάγκη των ανθρώπων· ούτε πάλι να ξεχάσω τα ανακουφισμένα και γαλήνια πρόσωπα των ανθρώπων, οι οποίοι είχαν, μόλις προ ολίγου, ζήσει την εμπειρία αυτής της μυστηριακής συνάντησης με τον Θεό, μέσω του αειμνήστου γέροντα!

Δεν έλεγε πολλά. «Μιλούσε» κυρίως με το αυθεντικό παράδειγμά του... Δεν συμβούλευε τόσο με τον λόγο του όσο δίδασκε με την παραδεισένια γαλήνη της εκφράσεως του προσώπου του... Συμμετείχε πατρικά στις χαρές σου. Δεν έλειψε όμως ποτέ και από τις δύσκολες στιγμές μας. Ήταν πάντοτε εκεί. Κάθε στιγμή, κάθε ώρα που τυχόν τον ζητούσες. Δεν σου αρνιόταν τη συνάντηση μαζί του, ακόμα και όταν η ασθένεια μείωνε, σιγά σιγά, τις σωματικές αντοχές του... Για αυτό, και όσοι γεύτηκαν, κατά καιρούς, αυτή τη γενναιόδωρη προσφορά του γέροντα, κατέκλυσαν τον ναό της Παντάνασσας, όπου τελέστηκε, εν μέσω θέρους, η εξόδιος ακολουθία του, θέλοντας έτσι να προσφέρουν την παρουσία τους ως ένα ελάχιστο αντιδώρημα για όσα εκείνος ποικιλοτρόπως, εν ζωή, τους χάρισε...

Είναι αλήθεια ότι αισθάνομαι λίγος για να γράψω περισσότερα για τον αοίδιμο αυτό ιερομόναχο, τον «δικό μας» π. Χριστόδουλο. Ωστόσο, είναι ανάγκη, σε καιρούς δυσχείμερους, όπως οι δικοί μας, να στρέφουμε το βλέμμα μας σε τέτοιες μορφές, οι οποίες ζουν, παρότι έφυγαν από τον κόσμο αυτό. Και αύριο, που σύμπασα η

Ορθοδοξία γιορτάζει την Παναγία μας, ας ανάψουμε ένα κεράκι στη Χάρη της και ας προσευχηθούμε σε

Αυτήν που τόσο αγάπησε να αναπαύσει την ψυχή του «εν σκηναίς δικαίων και εν χώρα ζώντων»...

(Πηγή: "Αναπλαστική Σχολή Πατρών")

ΚΕΙΜΕΝΑ-ΟΜΙΛΙΕΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΑ:

[Μετάνοια, ένας καινούργιος τρόπος ζωής \(† Αρχ. Χριστόδουλος Φάσσος\)](#)

[Η σωτήρια επαφή \(† Αρχ. Χριστόδουλος Φάσσος\)](#)

[Η τραγικότητα της ανθρώπινης ελευθερίας \(† Αρχ. Χριστόδουλος Φάσσος\)](#)

[«Υμείς εστε το φως του κόσμου» \(† Αρχ. Χριστόδουλος Φάσσος\)](#)

[Η σχέση μας και ο σύνδεσμός μας με τον Κύριο Ιησού \(† Αρχ. Χριστόδουλος Φάσσος\)](#)

[Η στάμνα της Σαμαρείτιδος \(† Αρχ. Χριστόδουλος Φάσσος\)](#)

[Η τολμηρή αγάπη των Μυροφόρων \(† Αρχ. Χριστόδουλος Φάσσος\)](#)

[Το βαθύτερο νόημα της Αναστάσεως του Κυρίου \(† Αρχ. Χριστόδουλος Φάσσος\)](#)

[«Κλίμαξ» αγίου Ιωάννου του Σιναΐτου \(† Αρχ. Χριστόδουλος Φάσσος\)](#)

[Ο Σταυρός του Κυρίου μας πηγή ζωής και σωτηρίας \(† Αρχ. Χριστόδουλος Φάσσος\)](#)